

[Glistrup]

hvis man skal til at reformere på lovgivningen med en sådan enkelt flig, som dette forslag angår. Og så kommer der, når engang skatteministeren får udført det videre arbejde med at få høringsvar ind og konkursudvalgets betænkning osv., nye lapperier på det, og der kommer til at gælde forskellige regler faktisk fra det ene år til det næste år, til det tredje år, og igen lapperier frem og tilbage.

Jeg er i og for sig af gemyt lige så utålmodig som fru Aase Olesen, men i dette tilfælde må jeg erkende, at jeg har respekt for, at skatteministeren har måttet bruge nogen tid til at fordøje den betænkning, der kom i februar måned sidste år, og til at begynde at indhente høringsvar. Det kan tage nogen tid for dem, der skal udforme høringsvarene, at få placeret disse ting, for det er frygtelig svært at få det her placeret nogenlunde fornuftigt i sammenhængen.

Det var selvfølgelig rørende at høre historien om revisor Hansen, men revisor Hansen er nu ikke særlig typisk for det, denne sag drejer sig om. Man kunne snarere have talt om revisor Hansen, dengang fru Pia Gjellerup og de andre syv socialdemokrater i salen for nogen tid siden stemte for eftergivelse for samfundets herremænd, de studiegældsramte. SF's ordfører fik det slået op til, at nu skulle de skam have både i pose og sæk som en anden revisor Hansen, uden at der var nogen som helst samfundsmæssig grund til det. De er blevet forkælet på alle leder og kanter, og så havde vi lige præcis revisor Hansen-problemet, men dér var fru Pia Gjellerup skam ikke ude med det eksempel, hun kørte på i dag.

Nej, det eksempel, som er typisk for det foreliggende forslag, er den landmand, som har bygget svinestald i tillid til, hvordan det nu vil gå med landbrugspolitikens udvikling, eventuelt de grønne betænkninger, der kom omkring 1977-78. Det er den møbelfabrikant, der har set dollarkurserne stige og stige og troet, de ville fortsætte med at stige, men så kom februar 1985, hvor de pludselig vendte.

Det er dem, der har troet på Berlingske Tidendes og Jyllands-Postens ledere om, at nu havde vi en erhvervsvenlig regering, og at nu kunne det nytte noget at begynde at investere i dansk erhvervsliv, der bliver ikke studiegældsramt, men kartoffelkurrant, eller hvad der nu ellers kan være tale om, der rammer de pågældende, altså faktisk samfundets støtter, som vi

har al mulig grund til at hjælpe i gang, og som takket være de nugældende regler om dobbeltfradrag – for Socialdemokraterne har jo ret i, at der gives dobbelt fradrag i masser af tilfælde, ikke så meget modregnet i deres egen indkomst som i konens indkomst, når konen går hen og underviser på hf-kursus og tager aftenarbejde eller sidder på kommunekontor eller noget lignende – får midler til at genopbygge de erhvervsvirksomheder, som det er nødvendigt for det danske erhvervsliv at have.

Derfor er den såkaldte urimelighed, Socialdemokratiet påpeger, i virkeligheden en af de løftestænger, som i det hårde og brutale samfund, Christiansborg har skabt for dansk erhvervsliv i disse år, kan hjælpe med til, at de dygtige mennesker får en genstart i samfundet i stedet for bare at blive smidt ud i samfundets skraldebøtte, fordi man altså bruger dette dobbeltfradrag i hustruens indkomst og selv sidder hjemme og stopper strømperne for børnene og derfor virkelig kan begynde på en ny erhvervsvirksomhed og skabe nye arbejdspladser.

Derfor vil en vedtagelse af Socialdemokratiets forslag stort set komme til at virke samfundøkonomisk særdeles ulykkeligt. Hensynet til menneskeskæbner og hensynet til Danmarks tilbagebetaling af valutagælden er væsentlig vigtigere end de retfærdighedskomplekser, som hr. Stavad og fru Pia Gjellerup er fælles om i deres par nr. 7-kørsel her i dag.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti mener også, at vi skal løse det problem, som Socialdemokratiet med dette lovforslag har peget på, men vi mener, at vi har tid til at vente på konkursudvalgets betænkning, så vi kan få afklaret skatteproblemerne ved konkurs i en større sammenhæng.

Preben Møller Hansen (FK):

Det er jo en byge af forslag, der nu er fremsat for at fjerne nogle af urimelighederne på det skattemæssige område. Det, som det foreliggende lovforslag mest sigter på, er de spekulationer, der foregår i de store virksomheder. Det er rigtigt, at de store virksomheder gennem deres spekulationer unddrager sig beskatningen her i samfundet, og det betyder naturligvis, at lovgiverne ned gennem tidene har pålagt den almindelige borger en betydelig skattebyrde. Jeg havde hellere set, at vi her i dag havde drøf-